

Biskup Włocławski

ul. Gdańska 2/4
87-800 Włocławek
tel.: +48/ 518 014 500
fax: +48/ 54 231 28 31

L.dz. 1510/2017

List pasterski na rozpoczęcie Adwentu

Drodzy Bracia w kapłaństwie,
Czcigodni i Drodzy Diecezjanie Włocławscy!

Czas Adwentu, który rozpoczynamy, każe mi przypomnieć sobie i Wam także, że jesteśmy przez chrzest święty „domownikami Boga”, Jego „dziećmi”, „wybranymi”, którzy mają w XXI wieku nieść troskę o Bożą sprawę w świecie. Kiedy rozejrzemy się wokół siebie, bez trudności dostrzeżemy, jak pilne i wymagające jest to zadanie! Wielu bowiem wyrzuciło Boga poza swoje życie, zainteresowania, działania. Pan Jezus jednak liczy na nas, na naszą gotowość, gorliwość i przywiązanie!

Adwent to wspaniała okazja do dawania świadectwa, odnowy wnętrza, obudzenia świadomości więzów łączących nas z Bogiem od momentu chrztu świętego. Wysilek odnowy, czyli nawrócenia, musi obejmować wszystko: przemianę osobistą, nasze relacje z Bogiem i człowiekiem, udział w życiu społecznym. Adwent bowiem, to nie jest wyłącznie wspomnienie, lecz także – a może przede wszystkim – obudzenie świadomości nadchodzącego spotkania z Bogiem! To właśnie ten fakt ma nas zmieniać i kierować w stronę służby dobru i prawdzie. Nie jest to proste zadanie w dzisiejszej rzeczywistości relatywizującej wartości, o których mówił Chrystus: od negowania Boga, poprzez pogardę dla ludzkiego życia (tego dopiero poczętego, ale także człowieka starego i chorego), umniejszanie znaczenia małżeństwa i rodziny, a promowanie bez umiaru zabawy, rozrywki, „opłacalności” każdego działania, konsumpcjonizmu (to przecież o niego chodzi w kwestionowaniu świętowania niedzieli).

Tylko patrząc na życie, świat, bliźnich i siebie oczyma Pisma Świętego, przygotowujemy samych siebie na „przychodzącego Jezusa”, na dzień Sądu, na miejsce w Królestwie Niebieskim.

„Obyś rozdarł niebiosy i zstąpił” – Panie! Obyś rozdarł nasze kamienne serca, obudził sumienia, napełnił nas swoją łaską! Wiemy, że jesteś wierny i wyznajemy, że do współuczestnictwa z Bogiem nas powołałeś! Zatem pomóż nam nie zastępować Twojej Najświętszej Obecności żadnym złudzeniem czy pseudowartością!

Pan Jezus wie, że nasze przeciwstawianie się myśleniu „świata” jest zadaniem niełatwym; wie o tym dobrze Kościół. Dlatego u progu Adwentu przypomina o sile i mocy Ducha Świętego, który wspomaga nas w dążeniu do Boga. Tajemnica Wcielenia, do której pełnego przeżycia przygotowuje każdy Adwent, dokonała się „za sprawą Ducha Świętego”. Maryja – Niewiasta Adwentu, która poczęła Słowo Przedwieczne za sprawą Ducha Świętego, jest niewiastą „posłuszną głosowi Ducha Świętego, która milczy i słucha..., która potrafiła, jak Abraham, przyjąć wolę Bożą, wierząc nadziei wbrew nadziei” (TMA, 48). Jak określił to św. Jan Paweł II w encyklice *Dominum et vivificantem*, „poczęcie i narodziny Jezusa Chrystusa są największym dziełem, jakiego dokonał Duch Święty w dziejach stworzenia i w dziejach zbawienia” (DV 50).

Z tej racji hasło rozpoczynającego się roku duszpasterskiego brzmi: „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym” i odnosi się w sposób szczególny do Sprawcy tego dzieła – do Osoby Ducha Świętego i stawia sobie za zadanie „ponowne odkrycie obecności Ducha Świętego, który działa w Kościele, zarówno na sposób sakramentalny, zwłaszcza poprzez bierzmowanie, jak i za pośrednictwem licznych charyzmatów, zadań i posług przez Niego wzbudzanych dla dobra Kościoła” (TMA 45).

Duch Święty, posłany przez Ojca i Syna – pochodzący od Nich przez tchnienie miłości – to podstawowa tajemnica naszego zbawienia. Duch Święty stał się przez owo tchnienie źródłem Bożego życia dla każdego wierzącego. Warto przywołać wymowne stwierdzenie św. Augustyna, które przypomniał nam Sobór, że „ile ktoś miłuje Kościół, tyle ma Ducha Świętego” (por. KFD 9). Stwierdzenie to oddaje istotę więzi, jaka zachodzi między Duchem Świętym a Kościołem, a więc każdym ochrzczonym należącym do wspólnoty Ludu Bożego.

Bierzmowanie będące sakramentem wtajemniczenia Chrystusowego wraz z chrztem i Eucharystią bywa często nazywane wprost sakramentem Ducha Świętego. Od Pięćdziesiątnicy Paschalnej Apostołowie, wypełniając wolę Zbawiciela, przez włożenie rąk, udzielali nowo ochrzczonym daru Ducha Świętego, który dopełnia łaskę chrztu. To co stało się udziałem wierzących w dniu Pięćdziesiątnicy, staje się w bierzmowaniu rzeczywistością dla każdego ochrzczonego; jest to powtórzenie misterium Zesłania Ducha Świętego w odniesieniu do konkretnej osoby.

Najważniejszym skutkiem bierzmowania jest udzielenie daru Ducha Świętego, pełne Jego wylanie na ochrzczonego, tak jak został On udzielony Apostołom i wierzącym w dniu Pięćdziesiątnicy. Katechizm wylicza także te skutki, które dotyczą wzrostu i pogłębienia łaski wcześniej przyjętego chrztu, a więc: głębsze zakorzenienie w godności synostwa Bożego; mocniejsze zjednoczenie z Chrystusem; pomnożenie darów Ducha Świętego; udoskonalenie związku ochrzczonych z Kościołem; udzielenie bierzmowanym „specjalnej mocy Ducha Świętego”, aby słowem i czynem krzewili wiarę i bronili jej jako odważni świadkowie Chrystusa, trwając przy Jego krzyżu (por. KKK1303; 2044).

Siostry i Bracia prosimy o ten dar Ducha Świętego! Módlmy się o Jego siłę i próbujmy współpracować z Nim! Niech wiara i miłość do Boga i siebie nawzajem, nauczą nas wierności i trafnych wyborów.

Na ten wysiłek dla wszystkich Wiernych, Duchownych i Świeckich, także dla siebie samego - upraszam błogosławieństwa Pana!

+ *W. Mering*
+ Wiesław Mering
BISKUP WŁOCŁAWSKI

List należy odczytać podczas wszystkich Mszy św. w Pierwszą Niedzielę Adwentu, 3 grudnia 2017 r.

W. Frątczak
Ks. Wojciech Frątczak, Wikariusz Generalny